

ten godskrevet som foreløbig skat, forudsat at de i øvrigt er skattepligtige her i landet.

V. Partsfiskere.

Der har været nogen tvivl om partsfiskeres stilling under kildeskatteordningen. Langt de fleste partsfiskere aflønnes med en nærmere fastsat andel af overskuddet ved den enkelte fisketur. For deres vedkommende er der ingen tvivl om, at indkomsten er A-indkomst, og at kutterejereren derfor skal indeholde skat hos dem.

Visse partsfiskere fisker imidlertid med „egne net“. Fangsten sælges under et, og fiskernes andel af fortjenesten fordeles mellem dem efter antallet af net m. v. Denne form for indkomst omfattes ikke af A-indkomstbegrebet. Det vil imidlertid være mest praktisk, at der kan ske indeholdelse af kildeskatt, idet denne form for indkomst i medfør af kildeskattelovens § 43, stk. 2 g, gøres til A-indkomst. Det kan ske ved en bekendtgørelse fra finansministeren.

Det må være hensigtsmæssigt, at der så også kan ske *indeholdelse for skatterestancer*, og der stilles derfor forslag om en ændring af kildeskattelovens § 73, stk. 1, med sigte herpå.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til de enkelte bestemmelser bemærkes:

Til § 1, nr. 1.

Som nærmere forklaret foran og i bemærkningerne til det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af arveafgiftsloven er det af hensyn til den kommende dødsbøbeskatning nødvendigt, at der i umiddelbar forbindelse med boets afslutning foretages en endelig og bindende værdifastsættelse, fælles for det beskatningsmæssige og arveafgiftsberegningen. Da det er tanken, at det skal være skattemyndigheden (skatterådet eller i visse tilfælde ligningsdirektoratet), der skal tage stilling til udlægsværdierne, foreslås reglerne om den fælles værdifastsættelse samlet i kildeskatteloven. For den foreslåede placering af reglerne i kildeskatteloven taler i øvrigt også det forhold, at der i forbindelse med dødsbøbeskatningen bliver tale om at skulle tage stilling også til værdierne på dødsfaldets tidspunkt, jfr. især § 14, stk. 3, i kildeskatteloven.

I lovforslaget findes reglerne om den fælles skatte- og afgiftsmæssige værdifastsættelse i § 1 under nr. 1 og 3.

De primære regler om værdifastsættelsen foreslås indføjet i kildeskatteloven som § 16, stk. 4.

Som led i værdifastsættelsen efter § 16, stk. 4, skal både skattemyndigheden og boet kunne kræve aktivt vurderet af personer, som udmeldes af skifteretten. Disse vurderingsregler foreslås samlet i kildeskattelovens § 16, stk. 3. I kildeskattelovens § 17, stk. 2, foreslås endelig indføjet særlige regler om værdifastsættelsen med hensyn til aktiver, som udlægges inden skæringsdagen i den endelige boopgørelse.

I den gældende lovgivning findes der regler om værdifastsættelsen og vurdering både i kildeskatteloven og i arveafgiftsloven. I den vedtagne kildeskattelov findes reglerne i § 16, stk. 3, og i arveafgiftsloven er der regler om værdifastsættelsen og vurdering i bl. a. §§ 18-20. Reglerne i de to love er imidlertid ikke ens.

De foreslåede regler om vurdering svarer med enkelte afvigelser til § 16, stk. 3, i den vedtagne kildeskattelov. Vurdering kan efter forslaget foretages med hensyn til aktiver og passiver i en opgørelse over aktiver og formue på dødsfaldets tidspunkt (disse opgørelser er omhandlet i kildeskattelovens § 14, stk. 3, § 14, stk. 10, § 15, § 15 A, og § 20 B, stk. 2) eller i en endelig boopgørelse eller en dermed ligestillet opgørelse hvor det private skifte fortsætter ud over fristen på 15 måneder (kildeskattelovens § 20, stk. 2, og § 20 C, stk. 4). Viser det sig, at skattemyndigheden ikke kan tiltræde boets egen ansættelse af værdierne, og kan der ikke ved forhandling opnås enighed om ansættelsen, kan skattemyndigheden kræve vurdering af personer, som udmeldes af skifteretten. Forinden vurderingen skal der gives underretning til alle vedkommende. Underretning må bl. a. gives til boet, og hvis aktivet ved testamenten er tillagt en legatar, må han også have underretning. Vurderingen kan omfatte både aktiver og passiver. Af bestemmelserne i § 16, stk. 4, 2. pkt., og § 14, stk. 4, 1. pkt., i kildeskatteloven fremgår det, at aktiverne skal vurderes til deres værdi i handel ogandel på skæringsdagen i den endelige boopgørelse. Hvor et privat skiftet bo fortsætter ud over 15 måneders fristen, benyttes handelsværdierne på det tidspunkt, der lægges til grund for opgørelsen efter § 20, stk. 2, eller § 20 C, stk. 4.

For passiverne er der tale om at vurdere den reelle byrde på de nævnte tidspunkter.

Efter § 16, stk. 3, kan også boet til brug ved en af de nævnte opgørelser kræve foretaget en sådan vurdering. Vurdering må kunne kræves foretaget både før og efter boets indsendelse af opgørelse. Det vil ofte have særlig interesse for boet at få foretaget vurdering i forbindelse med udlæg før skæringsdagen i den endelige boopgørelse.

Retten til at kræve vurdering tilkommer boet